

Ονόματα γυναικών στις ευχές της Ακολουθίας του Γάμου

/ [Γνώμες](#)



Του Σεβ. Μητροπολίτου Μάνης κ. Χρυσοστόμου Γ΄

Υπάρχουν στην Ίερή Ακολουθία τοῦ μυστηρίου τοῦ γάμου δύο σπουδαῖες εὐχές τίς ὁποῖες λέγει μεγαλοφώνως ὁ ἱερεὺς καί σ' αὐτές ἀναφέρονται ἑπτὰ ὀνόματα γυναικῶν-συζύγων, μεγάλων μορφῶν τῆς Π. Διαθήκης. Οἱ γυναῖκες αὐτές εἶναι : Ἡ Σάρρα, ἡ Ρεβέκκα, ἡ Ραχήλ, ἡ Ἀσυνέθ, ἡ Σεπφόρα, ἡ Ἄννα καί ἡ Ἐλισάβετ.

Ὅφείλουμε νά γνωρίζουμε ποῖες εἶναι αὐτές οἱ γυναικεῖες προσωπικότητες.

Ἡ Σάρρα ὑπῆρξε ἡ γυναῖκα τοῦ προπάτορος Πατριάρχου Ἀβραάμ. Ὁ Ἀβραάμ, μάλιστα, ἦταν ἑκατοντούτης τήν ἡλικία, ἡ δέ γυναῖκα του Σάρρα ἐνενηκοντούτης καί δέν εἶχαν καμμία ἐλπίδα ν' ἀποκτήσουν τέκνα. Ὡστόσο ὁ Θεός τούς ὑπεσχέθη νά τούς δώσει τέκνον. Καί πράγματι μετά καί ἀπό προσευχή τῆς Σάρρας κατά

θείαν δύναμιν, γέννησε ἡ Σάρρα τὸν Ἰσαάκ ὁ ὁποῖος καὶ ὀνομάστηκε γι' αὐτό τὸν λόγο «Υἱὸς ἐπαγγελίας».

Ἡ Ρεβέκκα, ἔγινε ἡ γυναῖκα τοῦ Ἰσαάκ. Ὁ Ἀβραάμ πρὶν πεθάνει σκέφθηκε νὰ νυμφεύσει τὸν υἱό του τὸν Ἰσαάκ μέ γυναῖκα εὐσεβῆ ἀπὸ τὴν φυλὴν του καὶ τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του. Γιά τὸν λόγο αὐτό ἀποστέλλει τὸν πιστὸν ἐπιστάτην του τὸν Ἐλιέζερ στὴ Μεσοποταμία μέ πολλά δῶρα μέ σκοπὸ τὴν ἐκλογὴν νύφης. Ὁ Ἐλιέζερ πηγαίνει στὴ Μεσοποταμία καὶ παρακαλεῖ τὸν Θεὸ νὰ τὸν φωτίσει καὶ νὰ συναντήσῃ μία ἐκλεκτὴ νύφη. Πράγματι, ἀπαντᾷ τὴν Ρεβέκκα, θυγατέρα τοῦ Βαθουήλ, ἡ ὁποία τοῦ δίδει ὕδωρ νὰ πιεῖ καὶ νὰ ποτίσῃ καὶ τίς καμήλες του. Συνάμα ἔρχεται καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς Ρεβέκκας ὁ Λάβαν καὶ περιποιεῖται τὸν ξένον. Ὁ Ἐλιέζερ θεωρεῖ τὴν συνάντησιν μέ τὴν Ρεβέκκα καὶ τὴν φιλοξενίαν ὅτι εἶναι ἀπὸ τὸ Θεό. Ἔτσι προτοῦ φάει εὐχαριστεῖ τὸ Θεό καὶ ἀναφέρει τὸν σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖο ἦλθε ἐκεῖ. Τότε ὅλοι ἀποδέχονται τὴν πρότασιν τοῦ Ἐλιέζερ, δοξολογοῦν καὶ εὐχαριστοῦν τὸν Θεὸ καὶ φεύγει ἡ Ρεβέκκα γιὰ τὸν οἶκον τοῦ Ἀβραάμ ὡς νύμφη τοῦ Ἰσαάκ, ὁ ὁποῖος τὴν ὑποδέχεται μέ φιλοφρονήσεις. Ὁ Πατριάρχης καὶ γέρον Ἀβραάμ εὐλογεῖ τὸν γάμον τοῦ υἱοῦ του Ἰσαάκ μέ τὴν Ρεβέκκα καὶ μάλιστα τὸν καθιστᾷ κληρονόμον καὶ πατριάρχην. Ἡ Ρεβέκκα ἔμεινε ὅμως στεῖρα εἴκοσι ἔτη. Ἐπειτα μέ τὴν εὐλογίαν ἀπέκτησε δύο τέκνα, τὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακώβ. Ὁ πρῶτος ἔγινε κυνηγὸς καὶ ὁ δεῦτερος ποιμὴν προβάτων.

Ἡ Ραχήλ, ἦταν ἡ γυναῖκα τοῦ Ἰακώβ μέ τὴν ὁποία ἀπέκτησε δώδεκα τέκνα, πού ἔγιναν οἱ ἀρχηγοὶ τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραήλ. Ἀλλὰ ὁ Ἰακώβ τὰ δύο τελευταῖα τέκνα μόνον ἀπέκτησε μέ τὴν Ραχήλ, τὸν Ἰωσήφ καὶ τὸν Βενιαμίν. Τὰ ἄλλα εἶχε ἀποκτήσῃ ἐνωρίτερον ἀπὸ ἄλλο γάμον μέ τὴν Λεῖαν κατὰ τὰ κρατοῦντα στό Ἰσραήλ.

Ἡ Ἀσυνέθ, ἔγινε ἡ γυναῖκα τοῦ Ἰωσήφ, ὅταν αὐτὸς εὐρισκόμενος στὴν Αἴγυπτον μετὰ τὴν πώλησίν του σέ μικρὴ ἡλικίαν ὡς δοῦλος ἀπὸ τοὺς ζηλόφθονους ἀδελφούς του καὶ διαμένοντας στὴν αὐλή τοῦ Φαραῶ ἐξήγησε τὰ ὄνειρα πού εἶχε δεῖ ὁ ἡγεμὼν. Ὁ Φαραῶ ἔδωσε ὡς σύζυγον στὸν δίκαιον, ἀγνόν καὶ ἐνάρετον Ἰωσήφ τὴν Ἀσυνέθ πού ἦταν θυγατέρα τοῦ ἀρχιερέα τῆς Ἡλιουπόλεως. Μέ τὴν Ἀσυνέθ ὁ Ἰωσήφ ἀπέκτησε δύο υἱούς τὸν Μανασσὴ καὶ τὸν Εὐφραίμ.

Ἡ Σεπφόρα, ἦταν θυγατέρα τοῦ ἱερέως Ἰοθὼρ καὶ ἡ σύζυγος τοῦ Μωϋσέως καὶ μητέρα τοῦ Γηρσώμ καὶ τοῦ Ἐλεάζαρ. (Ἔξοδ. Β', 16, 22 καὶ 1η', 2-4). Δόθηκε ἡ Σεπφόρα ἀπὸ τὸν πατέρα τῆς Ἰοθὼρ στὸν Μωϋσῆ ὡς γυναῖκα του γιὰ τὸν ὅτι ὁ Μωϋσῆς φεύγοντας ἀπὸ τὴν ὀργὴν τοῦ Φαραῶ ὑπερασπίστηκε καὶ προστάτευσε τίς θυγατέρες τοῦ Ἰοθὼρ.

Ἡ Ἄννα, καταγόταν ἀπὸ τὴν ἱερατικὴ φυλὴν τοῦ Λευί, θυγατέρα τοῦ ἱερέως Μαθθάν. Ἐγινε σύζυγος τοῦ Ἰωακείμ, ὁ ὁποῖος καταγόταν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ γένους

τοῦ Δαυΐδ, τῆς φυλῆς Ἰούδα. Κατά τήν παράδοσιν τῆς Ἐκκλησίας, στερηδόντων καί προβεβηκότων τήν ἡλικίαν τό ζεῦγος τοῦτο μετά ἀπό προσευχήν πρός τόν Θεόν, ἀπέκτησαν τέκνον καί τοῦτο ἦταν ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, τῆς ὁποίας ἡ γέννηση «Χαρά ἐμήνυσε πάση τῇ οἰκουμένη» κατά τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου.

Τέλος, ἡ **Ἑλισάβετ** ἦταν ἡ γυναῖκα τοῦ Ζαχαρίου τοῦ ἱερέως. Ὡς ἀναφέρει ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς «ἐγένετο δέ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτόν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ, κατά τό ἔθος τῆς ἱερατείας ἔλαχε τοῦ θυμιᾶσαι εἰσελθών εἰς τόν Ναόν τοῦ Κυρίου» (Λουκ. α', 8-9), ὅτε τήν ὥρα τοῦ θυμιάματος, ὁ Ζαχαρίας εἶδε τόν ἀρχάγγελο Γαβριήλ ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνήγγειλε ὅτι θά ἀποκτοῦσε τέκνον καί θά ὀνομαζόταν Ἰωάννης. Ὁ Ζαχαρίας ὅσο καί ἡ Ἑλισάβετ ἦσαν ὅμως σέ γεροντική ἡλικία καί δέν εἶχαν κανένα παιδί. Ὡστόσο στήν εἴδηση αὕτη τοῦ Ἀρχαγγέλου ὁ Ζαχαρίας ἔδειξε δυσπιστία καί ἀμφιβολία καθ' ὅτι ἡ σύζυγός του ἦταν καί στεῖρα καί ἡλικιωμένη. Τότε ὁ Ἀρχάγγελος εἶπε στόν Ζαχαρία ὅτι θά μείνει κωφάλαλος μέχρι νά πραγματοποιηθοῦν τά λεγόμενά του. Ἔτσι καί ἐγινε. Ἡ Ἑλισάβετ ἔτεκε υἱόν καί μόνον ὅταν δόθηκε τό ὄνομα στό παιδί, ὅπως εἶχε πεῖ ὁ ἀρχάγγελος, θά ὀνομασθεῖ Ἰωάννης, ὁ Ζαχαρίας μπόρεσε νά ξαναμιλήσει. Ὁ Ἰωάννης εἶναι ὁ Τίμιος Πρόδρομος, ὁ μέγιστος τῶν Προφητῶν καί ὁ Βαπτιστής τοῦ Χριστοῦ. Μάλιστα, ὁ Εὐαγγελιστής Λουκᾶς μᾶς παραθέτει καί τήν «Ὠδήν τοῦ Ζαχαρίου» ὅταν ἐλύθη ἡ γλῶσσα του εὐλογῶν τόν Θεόν. (Λουκ. α', 67 ἐπ.).